

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา และ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

Relationships among Language Learning Strategies, Language Learning
Motivation and English Language Proficiency of First-Year College
Students of Thammasat University (Lampang Campus)

โดย

ฉิรวัดน์ ตันทนิส

งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากกองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประเภทงานวิจัยทั่วไป ประจำปีงบประมาณ 2551

พ.ศ. 2552

ถิรวัดณ์ ดันหนิส : ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง

Relationships among Language Learning Strategies, Language Learning Motivation and English Language
Proficiency of First-Year College Students of Thammasat University (Lampang Campus)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนภาษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 2) ศึกษาแรงจูงใจในการเรียน
ภาษา ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 3) เปรียบเทียบพฤติกรรมการเรียนภาษา ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ 4) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนภาษา ระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงและต่ำ และ 5) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนภาษา แรงจูงใจในการเรียนภาษา
และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง ที่
ลงทะเบียนเรียนวิชา EL 171 ในภาคเรียนที่ 2 / 2551 ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง
60 คน และกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ 61 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามพฤติ
กรรมการเรียนภาษา ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสำรวจพฤติกรรมการเรียนภาษา Strategy Inventory for Language Learning (SILL)
Version 7.0 ของ Oxford (1990) และแบบสอบถามแรงจูงใจในการเรียนภาษา ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบสอบถามแรงจูงใจใน
การเรียนภาษา ของ Gardner (1985) ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS โดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้โดยการทดสอบ t-test และหาความสัมพันธ์โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์
สัน (Pearson Correlation Coefficient)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง และระดับต่ำใช้กลวิธีการเรียนภาษา
โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง และระดับต่ำมีแรงจูงใจในการเรียนภาษา
อยู่ในระดับมาก โดยมีแรงจูงใจเชิงเครื่องมือสูงกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ
3. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง และระดับต่ำใช้กลวิธีการเรียนภาษาไม่
แตกต่างกัน
4. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาสูงกว่า
นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. กลวิธีการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนภาษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01
6. กลวิธีการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05
7. แรงจูงใจในการเรียนภาษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .01

KEY WORD: Language Learning Strategies / Language Learning Motivation / English Language Proficiency

THIRAWAT TANTHANIS : Relationships among Language Learning Strategies, Language Learning Motivation and English Language Proficiency of First-Year College Students of Thammasat University (Lampang Campus)

The purposes of this study were (1) to study the Language Learning Strategies of first-year college students (2) to study the Language Learning Motivation of first-year college students (3) to compare the Language Learning Strategies between first-year college students at high and low levels of English Language Proficiency (4) to compare the Language Learning Motivation between first-year college students at high and low English Language Proficiency and (5) to study the relationships among Language Learning Strategies, Language Learning Motivation and English Language Proficiency. The sample of the study was sixty first-year college students at high levels of English Language Proficiency and sixty-one first-year college students at low levels of English Language Proficiency who enrolled in ENGLISH COURSE 2 in the second semester of 2008 at Thammasat University (Lampang Campus). The instrument used in this study were a questionnaire of Language Learning Strategies modified from Strategy Inventory for Language Learning (SILL) Version 7.0 of Oxford (1990) and a questionnaire of Language Learning Motivation modified from Language Learning Motivation questionnaire of Gardner (1985). The data were analyzed by the SPSS programme using arithmetic mean, standard deviation, t-test and Pearson Correlation Coefficient.

The results of the study were as follows:

1. First-year college students at high and low English Language Proficiency use the Language Learning Strategies at medium level.
2. First-year college students at high and low English Language Proficiency have the Language Learning Motivation at high level which have more instrumental motivation than integrative motivation.
3. First-year college students at high and low English Language Proficiency use the Language Learning Strategies indifferently.
4. First-year college students at high English Language Proficiency significantly have more Language Learning Motivation than first-year college students at low English Language Proficiency at the .05 level.
5. Language Learning Strategies significantly have a positive relationship with Language Learning Motivation at the .01 level.
6. Language Learning Strategies significantly have a positive relationship with English Language Proficiency at the .05 level.
7. Language Learning Motivation significantly has a positive relationship with English Language Proficiency at the .01 level.